

Dues preguntes a l'islam

Dll, 18/10/2010 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Cal optar, malgrat totes les dificultats reals, pel diàleg interreligiós i per bastir ponts de comunicació d'amistat i recerca sincera dels espais compartits amb altres religions. Aquesta actitud d'obertura no ofega en mi una preocupació que vull formular a través de dos interrogants dirigits a l'islam.

Primer, els mahometans creuen en la democràcia com a espai estable de convivència social o com a pas estratègic per implantar la xara, la llei musulmana? Utilitzen la democràcia occidental com a cavall de Troia per infiltrar-se en el sistema democràtic i, una vegada dins, destruir-lo per suplantarlo amb la xara? No cal cap armament. Es tracta d'una victòria prevista a llarg termini. Als països democràtics, qui domina la natalitat s'imposa a les urnes. Fa dècades que Occident va girar l'esquena a la vida (avortament i baixa natalitat) i així li va. N'hi haurà prou que els musulmans siguin majoria per canviar les regles de joc que impossibilitin la tornada als postulats democràtics. Ells no envegen cap dels nostres valors d'arrel judeocristiana ni tampoc els plantejaments laïcistes. Preguntat Abdelwahab Houzi, imam de la mesquita del carrer del Nord de Lleida, sobre què hi ha de bo en el món occidental, la seva resposta va ser contundent: «La tecnologia.» Ni la llibertat, ni la igualtat, ni la fraternitat. N'hi ha prou de fer un cop d'ull al mapa internacional per adonar-nos de les dificultats que experimenten determinats països. Nigèria, per exemple. A les zones on dominen els musulmans, s'imposa la xara, en contra de la constitució democràtica del país. Tensions i, fins i tot, sang i persecució contra els cristians és a l'ordre del dia. Occident i els països democràtics miren irresponsablement cap a una altra banda. Mario Mauro va afirmar al Meeting de Rímmini, celebrat el mes d'agost passat, que «de 100 persones que moren al món per persecució religiosa, 75 d'elles són cristianes». No hem d'oblidar que el cristianisme és l'opció religiosa més vinculada a la democràcia.

Segon, per què no es defensa el principi de la reciprocitat entre els països islàmics i els països d'arrel cristiana? Aquí es poden construir mesquites, allà no es poden erigir oratoris ni parròquies. Aquí hi ha llibertat de culte, allà no. Aquí pots tenir l'Alcorà a les mans i comprar-lo en qualsevol llibreria sense cap problema. Allà, si dones una Bíblia a algú t'hi pots jugar la vida. Aquí et pots convertir a l'islam (n'hi ha prou de recordar el missatge del coronel Gadaffi quan va visitar recentment Roma que va fer crides a una conversió d'Europa a l'islam), i es respecta la decisió. Allà, si algú es converteix al cristianisme té els dies comptats. Aquí, les dones musulmanes vesteixen com volen (amb algun problema amb el burca i el nicab per motius de seguretat). Allà, si les dones volen entrar a molts països han de portar una roba que els cobreixi el cap. Aquí, es retransmet l'inici del Ramadà. Allà, per exemple a Turquia, amb les ànsies d'incorporar-se a Europa, es va permetre el mes de setembre passat la celebració al seu territori de la primera missa armènia en 95 anys, a l'església de la Santa Creu. Aquí, hi ha llibertat per als diferents cultes. Allà, només un culte té sentit i acceptació, no es concep de cap altra manera. No hi ha reciprocitat.

Dues preguntes inquietants sobre temes profunds que estan en joc. Distrets en la tecnologia, oblidem valors i futurs.